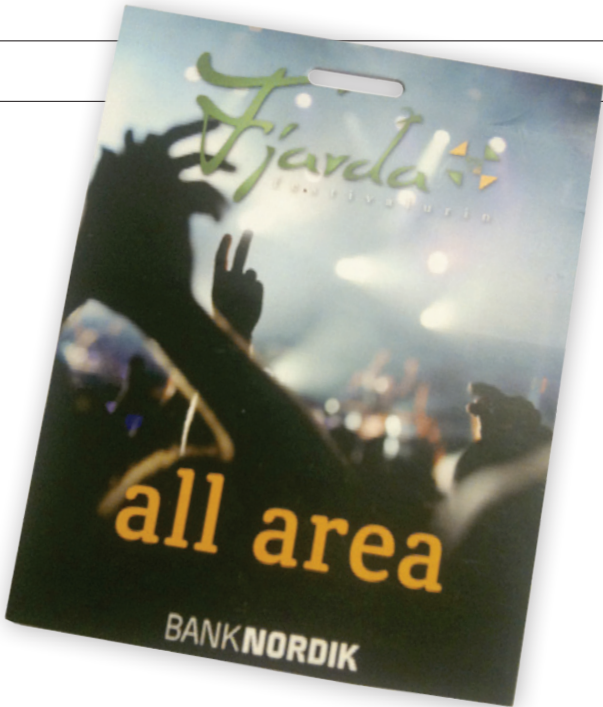

Skemt

Hvussu langt røkkur passið

Tá ið mentanarlig tiltøk verða hildin, skulu fólk vísa atgongumerki ella armband fyri at sleppa inn. Soleiðis er eisini til Fjarðafestivalin, sum júst hevur verið hildin. Til slík tiltøk eru eisini serlig pass til fólk, sum arbeiða á festivalinum, og summi fáa atgongd til øll øki á festivalinum. Eitt av passunum á gossfestivalinum kallast “all area”. Tað fekk okkum at hugsa um, hvussu langt hatta passið mann røkka. Kanska gott at hava í lummanum, tá ið vit fara hiðani.

Óttaleysur!

Hondbóltur er ein kropsliga krevjandi ítróttargrein. Nærdystirnir eru nógvir og harðir, og hondbóltsspælarar smæðast ikki burtur í kampinum um bóltinum. Tað sæst eisini á hesar myndini, har ein av spælarunum hjá Luksemborg rættiliga offrar seg í einum nærdysti við føroyskan spælara.

Vónbrotin kona

- Maðurin hjá mær er ikki serliga romantiskur.
- Hví sigur tú tað?
- Tí tá hann kom heim frá arbeiði í gjár, tók eg ímóti honum við einari reyðari rósu í munnum. Hann spurdi meg bara, um eg hevði svølgd vasan.

Prát á pubbini

- Tað finnasta bert tvey sløg av konufólki.
- Hvørjar eru tær?
- Tær, sum blíva súrar av ongum, og tær, sum blíva súrar av øllum.

Vandamikil látur

Tveir deyvir sótu á barr og hugnaðu sær, tá annar fór at flenna so illa, at hann breyt tveir fingrar...

Í RANGASTRÚPAN

Show must go on!

Gamla Eik-leiðslan funnið nýggj stjørva
Portal.fo

Rudda forsíðuna

Hvannasundsgrindin tikið sera áhugaverda kós
Norðlýsið

Tað hevur verið festligt!

Oyðslaði 113 milliúnir burtur
Portal.fo

Hava tey biðið um hetta?

Bønir úr Niedersachsen

kunnu vera orsök til, at sonevnda e-coli-sjúkan er kyknað, sigur týski landbúnaðarmálaráðharrin Gert Lindemann
Dimma

Ljóðar sum ein festlig veitsla!

Norðurlandsk matrikulfólk savnast í Føroyum
Portal.fo

Ølstafett?

Føroya Bjór renning á Norðoyastevnu
Norðlýsið

Vónandi eru tað tveir persónar!

Ósemja millum Kára og Kára
Portal.fo

Fantastiskt!

Ein republikanari afturat
Portal.fo

Tuskandi avstað...

Eitt flogfar við týska kanslaranum Angelu Merkel noyddist at flúgva í ring uppi yvir Tuskalandi í tveir tímar í nátt.
Portal.fo

UMAFTURAFTURUM HØGNI DJURHUUS

Móttakari off

Tá eg síggi, lesi ella hoyri okkurt, sum eg haldi er lítið, ja, fyri ikki at siga bart út einki vert, so sum Kvinnu og Mús, uggi eg meg bara við, at eg eri ikki málbólkurin hjá teimum. Eg eri hvørki kvinna ella barn. Og tí skal eg ikki hava nakra meining um tær báðar ella um nakað annað, sum ikki vendir sær til mín, sum ikki er ætlað mær.

Eg kann ummæla slíkt innantanna, geva tí onga ella eina stjørnu og undrast og so tveita glansblaðið frá mær ella slökkja. So sera einfalt er tað. Skammrós er verri enn rís. Hvørjum málbólki eri eg so í? Orðið málbólkur er annars ikki til á offisiellum føroyskum (tað er orðið offisielt heldur ikki, men tað er ov tungt at siga á føroyskum, føroyskt, sum avvarðandi myndugleikar hava góðkent, ella okkirt sórit nakað har). Tað eitur mót-takarabólkur, sigur orðabókin. Og hon lýgur ongantið. Eg eri í móttakarabólkinum hjá orðabókum.

Orðið málbólkur hava tey, sum ikki eru í móttakarabólkinum hjá orðabókum, gjørt beinleiðis úr danskum, málgruppe. Sama ger. Eg eri heldur ikki í móttakaramálbólkinum hjá øllum teimum nógvu, sum siga seg umboða Gud her í hansara skapanarverki, men sum oftast renna ørindi fyri okkurt annað, okkurt verðsligt so sum pengar. Tí fossar allur teirra hallelujafloymur aftur við borðinum og hvørvir í ævinleikanum.

Eg eri heldur ikki í móttakaramálbólkinum hjá politikarum og politikarawannabes. Tí fer valspikið afturvið. Tí fari eg ikki á val. Fólkíð ræður ikki. Annars var fólkíð ikki kroniskt misnøgt.

Hvørjum móttakaramálbólki eri eg so í? Ikki so nógvum, skal eg viðganga. Mær dámar góðar filmar. Tá hugsi um filmar, sum eg haldi eri góðir. Ikki filmar, sum hava fingið stempul á filmsstevnum, og sum tey flestu eru samd

um eru góðir, ja, so sera góðir. Her eri eg ikki við.

Seinast, eg var í Havnar Bioi, tað var fyrstu ferð í nógv ár annars, sá eg “Brim”, sum var líka vánaligur sum aðrir íslenskir filmar, eg havi sæð.

Men Kristi himmalsferðarkvöld kom eg av tilvild fram á ein annan norðurlandskan film í NRK, norska filmin “O’Horten” hjá Bent Hamer (sum eisini gjørdi “Salmer fra kjøkkenet”). Tíverri fekk eg ikki byrjanina av søguni um Odd Horten við, las um hana aftaná. Men tað, sum eg sá og las, sannfærði meg um, at hetta er ein frálíkur filmur. Eg eri í móttakaramálbólkinum hjá slíkum filmum. Bent Hamer hevur sæð filmarnar hjá svenska Roy Andersson oftari enn eina ferð, eingin ivi um tað. Eg eri eisini í móttakaramálbólkinum hjá Andersson. Spell, at Klipp hjá Norðurlandahúsinum ikki gevur okkum teir bestu filmarnar úr Norðurlondum. “O’Horten” er ein teirra. Men, sjálvandi, so leingi danskir filmar fáa filmsstevnuheiður, eiga teir fyrsta rætt her í Føroyum. Sama um teir nytta nakað ella ikki.

At bestu filmar í Norðurlondum verða gjørdir í Finnlandi, Norra og Svøríki, tað rínur ikki við. Danmark er okkara.

Eg eri heldur ikki í móttakaramálbólkinum hjá álmanakkum, sum kalla ein vetrardag fyrsta summardag.

Eg eri ikki í móttakaramálbólkinum, sum hevur ampa av heilsustøðuni hjá forsetanum í Jemen, tí eg eri heimfødingur.

Men soleiðis eigur at vera. Okkurt er fyri øll, meira fyri nøkur enn onnur, og nógv meira fyri nógv.

Óljóðssendararnir eru óteljandi, og móttakarar eru on, so leingi ikki verður trýst á off.

Og so eru tey, sum eru langtuttan fyri bøgardarnar hjá námsfrøðini,uttan fyri har, sum pedagogiin røkkur. Tey, sum altíð eru off.